

ÎN PAG. Documentele Plenarei C.C. al P.C.R. — in dezbatere MĂSURI DE LUMINOASĂ PERSPECTIVĂ PENTRU VIITORUL ȚĂRII

Științea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5726 6 PAGINI — 25 BANI JOI 19 OCTOMBRIE 1967

- Ce cauze are scleroza investițiilor? Planul „anual” din trimestrul III Materiale potrivite în locuri nepotrivite Toamna grea a adăposturilor de iarnă

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL MIROSLAVA-IAȘI. — Viitorii mecanizatori sau cunoștință cu cele mai moderne mașini agricole

Foto: O. PLECAN

ÎNDEMNURI MAI BINEVOITOARE

SUGERĂM!

Te întâmpină de la intrare o atmosferă rigidă, ursuză, de loc primitoare. Și ai, chiar de la ușa, o tresărire interioară de spaimă că ai și călcat regulamentul: „Cititorii nu pot intra în sală cu...”; „Nu răspundem de obiectele de valoare...” Sau: „Fumatul strict INTERZIS!”... Ca și cum n-ar fi de ajuns firma de la intrare — Biblioteca Centrală de Stat — ca să știe omul unde a intrat. Dar inscripțiile severe te avertizează mereu, te urmăresc la tot pasul și pe săli, și în mese, și pe mese, și la uși, încât îți vine să întorci capul cu vinovăție, simțindu-te parcă arătat cu degetul: „Fumatul strict interzis! CONTRAVENȚIILOR...” Sau plăcuțele albastre, mai discrete, chipurile, dar tot atât de intransigente: „Intrarea cititorilor oprită”. O dată, de două ori, de trei ori — de câte ori? „Accesul permis exclusiv în interes de serviciu...” De ce nu „vă rugăm”? De ce nu „vă invităm”? Modul de comportare într-o bibliotecă poate fi și sugerat, nu neapărat răstit. „Intrarea în sala aparatelor STRICT INTERZISĂ”. Inșă în sala aparatelor tot se intră, când dai bună ziua, când soliciți bucușile, când se termină banda, când îți iei înapoi permisul. Și atunci singurul rost al inscripției este să stea agățată pe ușa și să-ți vezi înfipțită acolo tot timpul audienței, și să nu-ți mai poți dezlipi privirile de pe ea, de parcă cine știe ce te așteaptă dincolo... Alitudinea aceasta, o fi ea în limitele vremunii regulamente, dar dezvaluie ceva mai nunt, imprimă o notă de bănuială, de năncădere în biatul cititor. Aceasta se furizează timid pe coridoare, se strecoară pe lângă pereți, se grăbește să scape mai repede de amenințarea iminentă. Dar în sala de lectură dă peste alta: „...STRICT INTERZIS!”. Oare s-o fi întâmpinat vreodată ca cineva, aflat într-o sală de teatru, să-și aprindă țigara în timpul spectacolului? Mă gândesc că ar trebui poate să avem mai multă gri-

D. MATAȘĂ

ÎN PAG. SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI VIRTUȚILE MUNCII

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PRIMIT PE AMBASADORUL REPUBLICII CHILE

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit miercuri, 18 octombrie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Chile în Republica Socialistă România, Miguel Serrano Fernandez, la cererea acestuia. Ambasadorul chilian a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un mesaj din partea președintelui Republicii Chile, Eduardo Frei Montalva. Cu această ocazie a avut loc o convorbire cordială.

Un frumos succes al fotbalului românesc!

PAPID s-a comportat strălucit și a învins, în a doua manșă, cu 3-0 pe Trakia Plovdiv, calificându-se în TURUL URMĂTOR AL COMPETIȚIEI CONTINENTALE „CUPA CAMPIONILOR EURO-PENI”.

Citiți în pag. 5

- Cronica meciului de FĂNUȘ NEAGU Cronica pauzelor de ADRIAN PĂUNESCU

TELEGRAMĂ

Tovarășului FIDEL CASTRO RUZ prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cuba prim ministru al Guvernului revoluționar al Republicii Cuba

Am aflat cu profundă durere despre moartea eroică a tovarășului Ernesto Che Guevara, revoluționar înflăcărat care a adus o contribuție de seamă la victoria revoluției cubane și a închinat întreaga sa viață luptei pentru cauza socialismului, libertății și independenței popoarelor. În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, vă rog să primiți expresia sincerității noastre compasiunii în legătură cu această grea pierdere.

NICOLAE CEAUȘESCU secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

disocieri CULTURA ȘI CULTUL PREFETEI

O convorbire auzită în troleibuz: — Știi, băiatul meu a venit ieri, în a treia zi de școală cu un dol! Nu știu ce să mă mai fac cu el. Mi se pare că e ascultător, dar constat că nu este, de vreme ce ia o astfel de notă în primele ore! — Ciudat, însă și al meu a venit cu un trei de ține mai mare dragul! Explicația: în primele ore „cunoștința” cu noile obiecte de studiu s-a desfășurat cam așa: „Copii, pentru lecția viitoare citiți prefața manualului după care vom învăța anul acesta. Trebuie să cunoașteți bine cu ce se ocupă obiectul disciplinei noastre”. O amintire: Seminar la lingvistică, sau teoria literară, sau... orice altceva (studentii pot să confirme). Discuții pe puncte: de la simplu la complex. Despăcirea definiției în două, în patru, în șase. La fel la lingvistică, la fel la teoria literaturii, la fel la economie politică. Seminarul nu este altceva decît o lectură în cor a prefetei, a „Introducerii în...” (Se mai predă la filologie acest curs: „Introducere în teoria literaturii”? De ce nu, de-a dreptul „Teoria literaturii” sau mai știu eu ce, și de ce „Introducere...”). Mi-amintesc că și Lingvistica avea o „Introducere”. O constatare: Consult din pură curiozitate o serie din „Colecția școlarăului”.

Găsesc texte cunoscute, din clasici. În școală se predau. Acasă sînt cu siguranță în bibliotecă. Părinții nu se poate să nu fi auzit de el. Nu există volum fără „prefață”, „studiu introductiv”, „introducere” etc. etc. O invazie ca un cosmar de „Introducere”, „Prefete”, „Cuvinte înainte”, ș.a.m.d. Un fel de „puneri la curent cu...” mizind pe absența oricărei puteri de judecată. Măcar de s-ar mulțumi cu o modestă informare. Dar nu, cultul prefetelor, al explicațiilor unice (nu doamne fereste, un „punct de vedere”, o „opinie”) înabășă și taie chefii de citit, de învățat... De-ar fi numai atât și încă n-ar fi rău... Sînt reporter. Merg pe teren, la clubul x. În program: recenzia romanului „Amurgul vinăt”. Cineva se urcă pe o estradă (neapărat acoperită cu pinză roșie, neapărat cu microfon și cană cu apă); citește încilcit dar sonor, plin de curaj, un text în care, cu un efort inutil recunoșc tăieturi din „Prefete”, „Introducerii”, „Cuvinte înainte” etc. etc. Gata, s-a isprăvit. Romanul „Amurgul vinăt” este ultima carte „citiți” dar mai ales tradusă și păzită (de posibilitatea „interpretărilor vulgare”) și îmbălsămată cu toate mirodeniile prevăzute în rețete, numai bună de consumat!

Sînt iar reporter. Merg din nou pe teren. Nu la clubul x... Simpozion: doi profesori și-au împărțit frațele textul prefetei și „convorbesc” plini de importanță despre romanul „Amurgul vinăt”. Dau să fug, mă plesnesc altă prefață, altă introducere, altă teribilă neîncredere în mine. Difil: Citec o reeditare, o „valorificare...”. Nu mă opresc punctele autorului, nu mă împiedică virgulele, respir la punct și virgulă, uit să fac pauză între pasaje, alerg, alerg și cad. Punctele de suspenzie (citește „suspicione”) îmi pun cea mai neașteptată de abilită pedică și, cit ai clipi, mă rostogolesc. Mă gîndesc, de pildă, de ce sînt ele aici, ce monstru indezirabil au ele datorită să înghină pentru a-mi fi digestia ușoară. La fel, cum-păr Maiorescu. Volumul albastru. Nu-i tot. Cumpăr din nou Maiorescu. Două volume, albe (vai, în sfîrșit, albe!) integrale. Mai bine mai tîrziu decît niciodată. Da, dar de ce? Mai bine se scria o prefață pentru acele rînduri, sau acele articole lipsă, mai bine o adecvată introducere, un cuvînt înainte, un „ceva”, numai să fie, o erată chiar, nu de tipar... C. STĂNESCU

(Continuare în pag. a II-a)

VIZITA PRIMULUI MINISTRU AL INDIEI, INDIRA GANDHI

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit miercuri la amiază, la palatul Consiliului de Stat, pe primul ministru al Republicii India, Indira Gandhi. La primire au participat Constanta Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, George Macovecu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Aurel Ardeleanu, ambasadorul României la New Delhi, și alte persoane oficiale. Premierul indian a fost însoțit de Rajeshwar Dayal, secretar pentru probleme externe în Ministerul Afacerilor Externe, P. N. Haksar, secretar al primului ministru, Amrik Singh Mehta, ambasadorul Indiei la București. Între președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și primul ministru al Republicii India a avut loc o convorbire cordială.

Dejun oferit de președintele Consiliului de Stat

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și soția, au oferit miercuri, în saloanele Consiliului de Stat, un dejun în onoarea primului ministru al Republicii India, Indira Gandhi. Au luat parte Constanta Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Ion Cosma, Athanase Joja și Ludovic Takacs, membri ai Consiliului de Stat, Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice, George Macovecu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Aurel Ardeleanu, ambasadorul României la New Delhi, și alte persoane oficiale. Au participat, de asemenea, Rajeshwar Dayal, secretar pentru probleme externe în Ministerul Afacerilor Externe, P. N. Haksar, secretar al primului ministru, Amrik Singh Mehta, ambasadorul Indiei la București, S. Ramachandran, secretar adjunct în Ministerul Comerțului, J. S. Mehta, secretar adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, S. Bikram Shah, șeful Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, K. Natwar Singh, director al Secretariatului primului ministru, și alte persoane oficiale care însoțesc pe premierul indian în vizita în țara noastră. Au participat, de asemenea, șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București. În timpul banchetului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, Indira Gandhi și Ion Gheorghe Maurer au rostit toasturi.

Banchet oferit de primul ministru al Indiei în onoarea președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer

Primul ministru al Republicii India, Indira Gandhi, a oferit miercuri seara un banchet în saloanele Casei Centrale a Armatei în onoarea președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer. Au luat parte Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Constantin Scarlat, ministrul industriei chimice, Mihai Suder, ministrul economiei forestiere, Matei Ghirju, ministrul construcțiilor pentru industria chimică și rafinării, George Macovecu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Aurel Ardeleanu, ambasadorul României în India, reprezentanți al conducerii unor ministere și alte instituții centrale, oameni de știință și cultură, generali și alte persoane oficiale. Au participat, de asemenea, (Agerpres)

VIATA DE ORGANIZATIE

CRONICA DRAMATICA

SCURTĂ ISTORIE A

BIROCRATIZĂRII
UNUI CUCUINȚ

UN SPECTACOL
POPULAR
ADEVĂRAT!

Adunarea generală U.T.C. este pînă de primejdia formalismului. Atît modul ei de desfășurare, cît și noțiunea de ansamblu intră treptat într-o zonă de umbră, pierzîndu-și astfel contururile, sub privirile indifferente ale unor organizațori care au datoria să o scoată la lumină. În loc să fie cadrul unor dezbateri aprinse și pline de idei, așa cum o cere Statutul și cum e și firesc să fie, a început să devină cadrul monotoniei, al plictisului. Dintr-o obligativitate pentru fiecare organizație, este pe cale să ajungă o obligație.

Cauzele care concură la apariția unor asemenea situații sînt mai multe și uneori apar toate la un loc, într-un nod bine strîns. Precizăm aici numai cîteva:

- Necunoașterea, de către organizatori, a unor elementare noțiuni... organizatorice.
- Formalismul stabilirii temelor și al tratării lor.
- Formalitățile care încalcă inutil și încursetează inițiativa și dimensiunile dezbaterilor.
- Lipsa de finalitate în luarea unor măsuri și în urmărirea îndeplinirii lor.
- Neconsultarea, atență și diferențiată, a tinerilor. Ne propunem să tragem cite un semnal de alarmă pentru fiecare din aceste cauze. Începem de azi!

„Tovarăși! În adunarea noastră generală de astăzi vom dezbate...”; „Am dezbătut în adunarea de astăzi problema...”; „Cucuinț, dezbaterile apărute în cadrul adunării noastre sînt foarte interesante și de mare interes...”; „Contribuția organizațiilor U.T.C. la îndeplinirea sarcinilor de plan...”; și nici în conținut nu se deosebesc prea mult: trei pagini de text, în care una e cu introducerea, a doua cu cîteva exemple pozitive și negative („Ar fi de dorit ca exemplul bun al tovarășilor...”) iar a treia cu concluziile: „B.O.B. va trebui să muncească mai mult, să depună mai mult interes...”; „Și cam asta e tot. După aceea urmează discuțiile. La Constanța, din dorința laudabilă de a lăsa o impresie cit mai bună oaspetelui, tinerii sînt înscrși „din oficiu”, de la masa prezidiului, ca să fie cit mai mulți, însă din păcate aceștia, luți pe nepregătite, nu știu ce să facă cu mințile: „Eu muncesc bine, mă străduiesc...”; „Tovarăși de muncă mă apreciază...”; „Cam atît am avut de spus” („adică, cu alte cuvinte: „Ce tot aveți cu mine?”). Procedul se întoarce, în cele din urmă, împotriva organizatorilor pentru că nu face decât să accentueze impresia de înșală, de superficialitate. Dincoace, la București, apreciați cel puțin frachetea cu care nu se mai încearcă nici măcar salvarea aparențelor. După lectura materialului, laucucuinț patru tineri din

patruzeci, spun cîteva vorbe cam pe alături de obiect, și cu asta basta: „In adunarea noastră de astăzi am dezbătut...”; „Dezbaterile? Greu de susținut!...”; „Aș vedea, într-o asemenea adunare, o nerăbdare firească a fiecărui participant de a lua cuvîntul pentru a-și spune părerea sa. Singura nerăbdare pe care am văzut-o în multe adunări a fost doar aceea de a se termina mai repede încă o sesiune...”; „Noțiunea de „dezbateri” devine însă nu odată un nonsens pentru că nici nu se poate pretinde așa ceva după modul cum sînt organizate în prezent adunările generale. Și implicit, după modul lor de desfășurare. „Referatul”, „materialul”, au devenit în cele din urmă un adevărat fetiș, fără el nici nu poate fi conceput o adunare. Și, în felul acesta, de la bun început se rezează o bună parte din înclinarea caracteristică virteții, spre spontaneitate și totul capătă treptat un caracter exagerat de organizat, de teapăn. „Dezbateri cu referat” este o expresie cel puțin curioasă a ceea ce vrem să spunem: că unele procedee n-au mai fost căutate și cit înseși materialele acestea sînt întocmite la un mod foarte aproximativ. Tot la Constanța, un tînăr de la secția „Pepsi-Cola” îmi spunea: „Lucrez la fabrica de conserve de vreo trei ani de zile dar n-am participat în acest timp la nici o adunare generală altfel decît pe bază de material: referat — urmat de discuții, discuții — ur-

mate de concluziile tovarășului de la raion”. „Nu fin niciodată minte ce se discută în adunările noastre generale, mi se pare că se vorbește întotdeauna despre aceleași lucruri, că ne repetăm la infinit...”; „Îl completează, fără să știe un tînăr de la C.I.L. — Sighetu Marmatiei. Iar fenomenul nu este deloc singular sau izolat. Tînărul de care aminteam la început, secretarul organizației U.T.C. mecanică, din Portul Constanța, nu-și mai amintea nici el — secretarul! — ce se discuta în adunările generale trecute. Să ne mai mirăm atunci că nu-și aduc aminte tinerii? Explicația acestei stări de lucruri, nu este totuși greu de aflat. Am răsfoit multe referate prezentate în adunări generale, de curînd, cînd am fost la Constanța, sau am fost la Iași, anterior. Și mi-am dat seama că aproape toate se păstrează la suprafață, că seamănă suspect între ele, fie că au drept titlu „Formarea profilului moral al tineretului”, fie că se numesc „Prietenie, tovarășie, dragoste”, sau „Preocuparea pentru desfășurarea cursurilor de calificare”. Ceea ce le face să semene este tocmai modul prea general al care se opresc în tratarea problemelor, superficialitatea care trădează necunoașterea lor a fiecărui membru al organizației este capabilă să scoată la iveală astfel de „sugestii” ale locului său de muncă și să le confere valoare punîndu-le în discuția colectivului.

D. MATA

și succesul ei, că noțiunea de spectacol popular se suprapune cu aceea de colecție a unor obiceiuri pitorești destinată ochiului obosit al unui spectator orășean. Spectacolul studenților e însă auster, grav, dominat de ideea de justiție ca necesitate fundamentală a unei lumi primordiale. Aici nu se reconstituie, ci se descifrează spiritul artei populare. Este spiritul „Cumișteniei pămîntului”, al unui Ev mediu tenebros, al unui popor patetic. Mișcarea fantastă a acestor siluete negre descinsă „parcă dintr-o stranie gravură gotică sau de pe zidurile catedralei din Colonia se naște dintr-o adevărată fascinație a ritmului. „Joacă domniilor dat barbar” sună un vers al baladei lui Dominic Stanca: „Închinarea lui Pinteaz”. Ritmul barbar nu se transmite prin film, nu se recrează prin soluții elegante, el se naște din pasi-

une, dintr-o forță ce se purifică prin mișcarea frenetică. Aici se compune o lume, un Ardeal mitologic, o geografie nemeapomenită cu o onomastică stranie: Cavinic, Chioar, Cheud, Biscad, Homorod, Sătmar, Gherța, Copalnic, Sf. Gheorghe bea cu oameni „la cîrciuma grecului/în Tara Hategului”, haideucii cutreieră prin întunecimi ca să-și caute legea cea bună, un biet ostaș ucide un balaur născut din blestemul unei mame îndurerate. Totul e legendă, o legendă despre o țară în care oamenii trăiesc doar pentru dreptate și iubire. Experiență unică, acest spectacol colectiv revelează esența umană a teatrului care cîștigă în profunzime ceea ce a pierdut în întindere. „Himerele pămîntului”, reluînd titlul unei lucrări de Paciuera, sînt domeniul de azi al scenei.

GEORGE BANU

ALIANȚA
METALELOR

Prof. dr. docent Gh. Manea
membru corespondent al Academiei

Presă de specialitate a semnalat, în ultima vreme, faptul că din anul 1930 începe producția mondială de mase plastice s-a dublat la fiecare 5 ani, depășind cu mult ritmul de creștere a producției de oțel, care se dublează la fiecare 15 ani. S-ar putea pune întrebarea: metalele sau materialele plastice vor avea înțitetea în tehnica viitorului?

Există cazuri în care, datorită proprietăților pe care le au materialele plastice — folosirea lor în construcția de mașini devine o soluție chiar mai bună decît construirea din metal. Aceasta a determinat pe unii să întrevadă o scădere a importanței metalului în tehnica viitorului. În cadrul progresului tehnic, nu este vorba de o „concurință” între metal și materialele plastice, ci de o sporire continuă a utilizării acestora din urmă, izvoartă dintr-o necesitate, aceea de a acoperi parțial la lipsa de metal al cărui consum crește în ritmul furtos al dezvoltării mașinismului. Tehnica chimică-metalurgică, sprînjinită de știință, sîmbulsul cercințelor agregatelor zilelor noastre — nave cosmice, tehnica nucleară — progresează, desigur, și ea. Sinteza oferă azi, și pro-

mite pentru viitor, materiale metalice care rezistă la temperatură și presiuni nebănuite anterior. Pe de altă parte, unirea materialului plastic cu sticla în formă de fibre, sau cu metalul, fie, de exemplu, în forma unor rețele fine de cupru sau de aldoase de cupru sau plumb în materialul pentru cușinețurile lagărelor, fie, invers, prin acoperirea metalului cu straturi subțiri sau lacuri din materiale plastice, oferă soluții noi, de mare utilitate pentru practică. De la confecționarea obiectelor și pieselor de mașini lipsite de solicitări, s-a trecut la executarea elementelor portante, suportate la solicitări, ca lagăre, roți dîntate, conducte — chiar de înaltă presiune — carcase și baterii de agregate, părți de caroserii, corpuri de nave. Avem realizări apreciabile și în țara noastră — în domeniul

mașinilor agricole, al mașinilor textile, al lagărelor pentru laminare ș. a. Fără îndoială că nu se poate vorbi de construirea pe scară largă a organelor de mașini din materiale plastice, fără o experimentare atență a lor în condițiile reale de funcționare, sprînjinită de o investigație științifică a problemelor aferente cu caracterul lor de generalitate și cu considerarea influențelor izvoarte din diversitatea condițiilor funcționale. Asemenea probleme oferă în prezent un câmp larg de cercetare și formează obiectul unor preocupări științifice în țara noastră, și pe plan mondial.

Admirarea amforelor — Muzeul regional Constanța

Ce
cauze
are
scleroza
investi-
țiilor?

grijă propunerile unităților, necesitățile și posibilitățile acestora. Luînd totuși de bun planul restructurat să vedem în ce stadiu se găsesc obiectivele înscrise în el. Din cele 186 rămase în „picioare”, erau terminate doar 55. Construcțiile zootehnice, a căror urgență dare în folosință este impusă de anotimpul rece, sînt și mai rămase în urmă: din 40 grajduri, gata sînt doar 5; la maternități și îngrășători, din 20 — abia 3 pot primi calificativul „complet finisat”, iar dintre saivane, numai 3 din 12 pot fi populate.

Importante sume de bani din fondurile proprii și din credite se află, în regiunea Suceava, imobilizate și în bazele de aprovizionare și desfacere. Unele cooperative agricole ca cele din Dolhasca, Sărbăuți, Liteni, Stîmbuleni, Miorcani au făcut comenzi de mașini, utilaje, materiale și apoi, dintr-o multitudine de motive, deosebit de... convingătoare au renunțat să le mai ridice. De luni de zile, la baza

colă din Bobulești, de pildă, nu poate da în folosință o îngrășătoare de 600 capete pentru că îi lipsește cimentul pentru pavajul interior. Cantități mari de materiale au fost însă dirijate de unilune spre cooperativa agricolă din Călărași care, după ce a turnat fundația la un garaj și la brutărie, a oprit lucrările pentru că... nu-și sînt încă necesare. Și nu puține sînt cazurile cînd unii își fac garduri la sedii și alte lucrări ornamentale, iar alții nu primesc materiale pentru terminarea adăposturilor începute.

N. COȘOVEANU

CULTURA ȘI CULTUL PREFEȚEI

(Urmare din pag. 1)

La al treilea volum de acest fel, bag în sfîrșit, de seamă că e dintre acele volume fără publicitate, văduvite de reclamă, care trec sfioase printre și pe lingă noi, al zice ilicite dacă nu le-ar gira competența inițialelor onctuoase ca un ritual de politețe asiatică: E.L.U. Nu știți, n-ai văzut, n-ai auzit! Trec plutind pe lingă tine parcă cersindu-ți să fii amabil, să le iei în mină, să închezi ochii, să le treci cu vederea... ba nu, să le faci un nume, să vederea... învariabil amabil. Întorci cartea pe o parte, pe alta, o prefată, o post față, un cuvînt de ordine la mijloc, pe color, orunde, numai să fie. Desigur, cartea „se recomandă singură”, „creația n-are nevoie de prefată”. Care creație? Au nevoie Creangă, Caragiale, Eminescu de prefată, și pînă cînd? Dar iată că așteia au prefată, nimeni nu scapă ocazia, succesul e garantat! Celălalt? Cine bagă mîna în foc?! După ce regim, după ce norme se fac și nu se fac prefete, cine are nevoie și cine nu de Introducerii, cui îi folosește alt „cuvînt înaintea” celui al autorului, al poetului, al romancierului, al povestitorului? Cultul prefetei? Peste tot, da, același cult al prefetei, înspărat de cele mai variate rațiuni, temeri, prevederi, precauțiuni, obtuzități, interese etc. etc. Profesorul (sau învățătorul) care își recomandă obiectul prin procura „prefetei” manualului se descalfică. Pasiunea lui pentru meserie a înghețat, se vede, în litera prefetei. În facultăți se face mare caz de „introducere”. „Prefața” obiectului care va fi studiat cel puțin un an de zile e privită ca o bază fără de care nu poți nimic ca și cînd definiția unui obiect n-ar sta în conținutul lui. Dar nu, mentalitatea e aceasta: cursul va demonstra definiția. Ce-ar fi ca studenții să dea definiții, ca acel curs, oricare va fi el, să fie mai înțeles și apoi definit? Să nu confundăm domeniile: studentul învăță, studentul învăță să definească, studentul învăță să definească pentru a defini ceea ce va trebui să facă.

Trebuie să existe o sfințită orare față de aceste anticamere șablonarde, de tot felul de „introducere în...” de aceste întîzieri inutile adesea ale timpului fructului adevărat. E multă, foarte multă pierdere, dacă în primele zile de școală mintea elevului sau a studentului nu funcționează cu combustie proprie. În anticameră aștepti, nu raționezi. Imi amintesc că din cauza unor atari introduceri un lector n-a izbutit să-l termine pe Sadoveanu cu anul V A pierdut lectorul?! De ce au nevoie elevii de acele „studii introductive” în mai multe puncte ce înghit fără milă hirtia, banii, timpul? Dacă e „colecția școlarăului”, să fie de texte clasice și nu epigonice, lipite doct și inutile. Bibliografie de pomană, care încarcă timpul elevului fără să producă decît deprinderea mimării corecte. Citii spre edificare unele din aceste studii. Nu spun că nu sînt juste, corecte. Dar sînt înspăimîntător de juste, de corecte, le citești ca pe una din ultimele corvoade și nu ca pe „adevărata plăcere ale spiritului”. Cine e autorul acestor metode deloc pedagogice? Cine poate crede că în lipsa lor elevii nu „răstă textul”, nu pot avea păreri, poate nu tocmai corecte dar originale, cu siguranță. Pe acestea trebuie să le corectăm, cînd sînt greșite. Tehnica profilaxiei nu trebuie să depășească terenul medicinei. Prefața nu este un vaccin, lectura nu este o posibilă epidemie! Într-un cuvînt, altă serioasă barieră dezvoltării gîndirii originale a tînrului, altă hulubă la carul greu al prejudiciilor prescrise cu limbă de moarte. De vreme ce există prefete, prea multe prefete, înseamnă că trebuie să existe și un consum de prefete, un mare consum de prefete. Logică dreaptă dar întemeiată pe eroarea inițială a existenței prefetei. După această logică, inatacabila din punctul ei de vedere, a apărut „recenzia” pe picior mare, recenzia — pilulă, recenzia — sarcină, recenzia — muncă culturală. Avem un Eminescu — recenzie, un Sadoveanu — recenzie, un Argezei — recenzie, un Marin Preda — recenzie. Săraca ediție orală. Intrucit sînt ediții orale fără drept de autor înțeleg de ce autorii, sau rudele acestora, nu intervin. Și rude ar putea fi multe. Să nu ne amăgim: e aceeași mentalitate a prefetei, același cult al introducerii, același, în fond, sfînt diletanșism planificat.

sește conținutul ce merită a fi transmis ei însuși, nealterat, nemodificat, netrunchiat, fără nici un soi de anticameră. Generații tinere trebuie să se transmittă „textul” culturii, să i se recomande rivnă meditativă asupra lui. Învățătura acestei meditații, dar nu precepte în care să introducă cunoștințele, măsuri în care să constrîngă aurl, vicle în care să înmorminteze filnța vie a culturii care se transmite direct, prin izvoare și nu prin vaccinuri. Și apoi, avem prea multă încredere în bibliografie. Prefața doctă, corectă, care asigură nu suma unor informații necesare asupra autorului, ci presupune — pentru că previne! — eroarea de judecată a ignoranțului nu face decît să inspire ideea că eroarea e necesară ca aerul pe care-l respiri! Mă sperie ului-torul fapt că — nu știu de există una sau două excepții — nici o ediție Eminescu sau Creangă nu apare fără „Introducere”, nu pot apărea fără aceste „Studii introductive”, indiferent de caracterul ediției, indiferent de publicul cărăia li este destinată. Mi se va răspunde că cititorii nu sînt aceiași, că educația noilor generații este un proces perpetuu reiat ș.a.m.d. Lucruri foarte adevărate dar care nu tîn seamă de progresul înregistrat de mentalitatea unei epoci, progres care în zilele noastre constă în înmulțirea și perfecționarea mijloacelor clarificării individuale, citi mai multe clarificări individuale care angajează strîns puterea de lucru a minții, a judecării, a fanteziei. Elevului cărăia-i vom pretinde să știe „prefața” disciplinei li răpim posibilitatea să-și pună o problemă în plus, obligîndu-l să repete mecanic un text cocot în fruntea manualului. O judecată similară se poate face în toate celelalte cazuri. Abuzul de „Prefete”, „Studii introductive” etc. îl dezlează adesea, în-deosebi pe cititorul tînăr, predispus a fi mai grăbit, de datoria lecturii active, creatoare, li „orientază” spre însușirea gîndirii altora, paralelă cu a sa. Efectul obinșuit e anihilarea propriei gîndiri. Cultul excesiv al prefetei, abuzul în-troducerilor înfig adînc și fac să crească dinții unei mentalități hrăpărete care devorează capacitatea individuală de meditație, puterea proprie de a descifra universuri inedite, îndrăzneala de a visa.

C. STĂNESCU

Avem o literatură cu drept major de circulație, un învățămînt cărăia li priso-

VIZITA PRIMULUI MINISTRU AL INDIEI, INDIRA GANDHI

Dejun oferit de președintele Consiliului de Stat

(Urmare din pag. I)

mului ministru, Amrik Singh Mehra, ambasadorul Republicii India la București, S. Ramachandran, secretar adjunct în Ministerul Comerțului, J. S. Mehta, secretar adjuncți în Ministerul Afacerilor Externe, S. Bikram Shah, șeful Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, K. Natwar Singh, director al Secretariatului primului ministru, membri ai Ambasadei Indiei la București.

În cursul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și primul ministru al Republicii India au rostit toasturi.

Salutind pe oaspeți, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a spus: Viziți Excelenței Voastre, înalt sol al Indiei prietene, constituite o expresie elocventă a bunelor relații statonice între țările și popoarele noastre. Cred că sunt în asentimentul dv. dacă subliniez, în această plăcută împrejurare, contribuția de seamă adusă de contactele di-

recte între oamenii de stat ai celor două țări la evoluția pozitivă a relațiilor româno-indiene. În această ordine de idei, aș vrea să vă mărturisesc doamnă prim-ministru că, deși a trecut aproape un deceniu de la vizita pe care am făcut-o în India, ne simțim încă vii în amintire impresiile de neuitat ale acestei călătorii, atenția și ospitalitatea caldă cu care am fost înconjuțați de gazdele noastre și personal de dv.

Ne exprimăm speranța — a spus în continuare președintele Consiliului de Stat — că vizita Excelenței Voastre, deși spre regretul nostru scurtă, va-a permis să dobândim o imagine nemijlocită despre munca și preocupările poporului român și să cunoaștem sentimentele sale de prietenie față de poporul și conducătorii Indiei.

Am aflat cu deosebită satisfacție că întrevierile și convorbirile pe care le-ați avut în timpul șederii dv. în România au relevat existența unor noi posibilități care pot favoriza dezvoltarea multilaterală a colaborării prietenești dintre țările și popoarele noastre.

Președintele Consiliului de Stat a toastat pentru prosperitatea și bunăstarea poporului indian, în sănătatea Dr. Zakir Hussein, președintelui Indiei, în sănătatea primului ministru Indira Gandhi, și a celorlalte persoane oficiale indiene, pentru înflorirea prieteniei dintre România și India.

În toastul său de răspuns, premierul Indira Gandhi a spus: Ca și România, India este o țară a vechilor tradiții, și dintre tradițiile pe care noi le pretuim cel mai mult, la loc de cinste se află pacea. Un vechi proverb indian spune că întreaga lume constituie o singură familie. Astăzi, noi punem un accent deosebit pe prietenia și colaborarea cu toate țările lumii.

Așa cum spuneți și dv. domnule președinte, în convorbirea avută, considerăm necesar ca toată lumea să trăiască în colaborare și cooperare, pe baza coexistenței pașnice. Fiește, noi dorim cooperarea cu toate țările, însă considerăm că pentru noi prezintă o mai mare valoare cooperarea cu acele țări care luptă să rezolve probleme ase-

mănătoare cu ale noastre. Noi acordăm, de asemenea, foarte multă importanță schimbărilor de părti și idei. În această scurtă perioadă petrecută în frumoasa dv. țară, am avut prilejul să port discuții utile și să văd o parte din vasta lume de dezvoltare pe care dumneavoastră o întreprindeți. Aceasta ne-a putut da o imagine despre întreg.

Sint de acord cu dumneavoastră domnule președinte că acest tip de schimburi de părti între conducătorii de state sunt foarte utile și trebuie să se efectueze la toate nivelurile. Cred, de asemenea, că prietenia dintre țările noastre este valoroasă pentru fiecare dintre noi și poate fi folosită, în aceeași măsură, și altor state.

În încheiere, premierul Indira Gandhi a toastat pentru întărirea prieteniei indiano-române, în sănătatea secretarului general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu, a președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și a soției sale, pentru întărirea colaborării și păcii între popoarele din întreaga lume.

BANCHET OFERIT DE PRIMUL MINISTRU AL INDIEI

Toastul primului ministru al Republicii India

În toastul său, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a spus, printre altele: Vizita făcută în România va rămâne una din cele mai plăcute amintiri ale mele. Mă folosesc de acest prilej, excelentă, pentru a vă mulțumi pentru invitația pe care mi-ați făcut-o de a vizita România, pentru frumoasa ospitalitate ce mi-a fost oferită de guvernul și poporul român. Vizita noastră a contribuit la o mai bună înțelegere a obiectivelor pentru care militează România și a realizărilor pe care ea reușește să le îndeplinească. Ne-am convins că ea a realizat un progres remarcabil de rapid. Sint convinsă, de asemenea, că vizita noastră a condus la o mai bună înțelegere a obiectivelor pentru care militează India și a ceea ce India încearcă să realizeze.

Pentru mine personal a fost o mare plăcere să vă întâlnesc, domnule prim-ministru, să am convorbiri cu dv. și cu colegii dv. Sperăm că aceste convorbiri vor continua cînd dv. veți vizita din nou India. Veți avea astfel prilejul să vedeți ce transformări au avut loc în India în timpul anilor care au urmat vizitei dv.

Situația mondială a fost întotdeauna complexă. Continuă să existe ciocniri de interese între state sau grupuri de state. Războiul rece continuă să se manifeste și, de asemenea, există mici războaie locale. Din această cauză s-a ajuns uneori la pierderi de importanță valori materiale și morale.

Referindu-se la politica exter-

ternă și internă a Indiei, primul ministru Indira Gandhi a subliniat că aceasta s-a bazat întotdeauna pe interesele naționale ale Indiei, s-a sprijinit pe valorile morale ale poporului indian.

În domeniul politicii interne, liniile principale ale politicii guvernului nostru sint secularizarea, democrația și socialismul. Prin secularizare se realizează în același timp și democrația și socialismul.

Vreau să subliniez că, sprijinindu-ne pe valorile poporului indian, întotdeauna ne-am fost cu puțință să ne ridicăm la nivelul înalților noastre idealuri. De multe ori am avut de împinținat greutăți. Am depus însă eforturi și scopurile noastre — întotdeauna aceleași — au fost treptat realizate.

Sint fericită, Excelență, să afirm convingerea noastră că între India și România se dezvoltă continuu prietenia și buna înțelegere. Am discutat în aceste zile despre găsirea unor noi căi și mijloace pentru a contribui la o mai mare dezvoltare a acestei prietenii și înțelegeri. Doriți noastră este ca această prietenie și colaborare să se întărească în interesul țărilor și popoarelor noastre, în interesul păcii mondiale.

În încheiere, primul ministru al Indiei a toastat în sănătatea secretarului general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu, a președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, pentru prietenia dintre cele două popoare.

expresie a sentimentelor de prietenie ale poporului indian, exprimîndu-și satisfacția pentru posibilitatea de a avea convorbiri cu conducătorii țării noastre asupra unor probleme de interes comun, precum și asupra unor probleme actuale ale situației internaționale.

Miercuri dimineața, primul ministru al Republicii India, Indira Gandhi, împreună cu celelalte persoane oficiale indiene, a făcut o vizită în Capitală.

(Agerpres)

Toastul președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Exprimînd mulțumiri cordiale pentru cuvintele prietenești și aprecierile făcute la adresa României, a poporului și guvernului român, a președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și a soției sale, adresîndu-se oaspeților, a spus:

Țin să vă asigur, la rîndul meu, de stima și respectul pe care poporul român le nutrește față de marea dumneavoastră țară, de poporul indian prieten și față de distincții și conducători, prietenie și respect pe care le-ați putut constata în decursul scurtei dv. vizite în țara noastră.

Acum, cînd vizita Excelenței Voastre se apropie de sfîrșit, putem afirma că întrevierile și convorbirile noastre, desfășurate într-o atmosferă de înțelegere și cordialitate, au fost interesante și fructuoase. Ele au contribuit la o mai bună cunoaștere a punctelor de vedere, a intereselor și preocupărilor reciproce. Examinînd împreună căile și mijloacele menite să asigure promovarea cooperării bilaterale, am constatat cu îndreptățită satisfacție că relațiile dintre România și India se dezvoltă favorabil, în interesul ambelor părți, în spiritul prieteniei tradiționale existente între țările și popoarele noastre.

Ca și dv., aș dori să subliniez — adăugînd șeful guvernului român — că această evoluție favorabilă a relațiilor româno-indiene este importantă nu numai pentru noi. Ea reprezintă, în același timp, o contribuție de seamă la cauza păcii și colaborării internaționale.

Sint pe deplin convins că eforturile noastre comune vor duce la extinderea și diversificarea schimbărilor economice, culturale și științifice, la multiplicarea posibilităților de cooperare bilaterală în toate domeniile.

În cursul discuțiilor am fost bucuroși să relevăm că, în abordarea unor probleme inter-

naționale, guvernele noastre au puncte de vedere comune sau apropiate. Ambele delegații au exprimat profunda îngrijorare a guvernelor și popoarelor noastre față de existența, în diferite regiuni ale lumii, a unor focare de tensiune ce amenință pacea și securitatea mondială.

Am fost de acord că eliminarea acestor surse de încordare și întărirea încrederii între state trebuie să constituie preocupări majore ale tuturor statelor și guvernelor. Este necesar ca toate țările să-și dea contribuția la asigurarea legalității internaționale, la promovarea cauzei păcii.

Nu încapem îndoieli că îndepărtarea surselor de încordare internațională ar accelera procesul de dezvoltare a colaborării dintre state și ar permite omenirii să se bucure de pace — condiție esențială a progresului și prosperității.

Insuficiența de acest dezlădat arzător, România depune eforturi susținute pentru instaurarea unui climat de destîndere, înțelegere și colaborare cu toate țările, indiferent de orînduirea lor socială, pentru realizarea securității în Europa și în întreaga lume.

Exprim convingerea că vizita Excelenței Voastre, întîlnirile și convorbirile viitoare vor duce la dezvoltarea multilaterală a relațiilor româno-indiene în interesul popoarelor noastre și al cauzei păcii.

Vă mulțumesc din adîncul inimii — a spus primul ministru al României — pentru invitația pe care ne-ați făcut-o de a vizita țara dv. în scopul continuării unui dialog care a început așa de bine cu mulți ani în urmă.

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a toastat pentru prosperitatea și fericirea poporului indian, a Excelenței Sale dr. Zakir Hussein, președintelui Indiei, în sănătatea primului ministru al Indiei și colaboratorilor săi, a tuturor celor de față, pentru prietenia româno-indiană.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Primire la C.C. al U.T.C.

Tovarășul Petru Enache, prim-secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, a primit miercuri la amiază în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone, Wieslaw Sobierajski.

de Fănuș Neagu

Miercuri la amiază s-a înnoptat de la Berlin delegația de activiști ai Partidului Comunist Român, condusă de Ion Pătan, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., care a fost într-un schimb de experiență în R.D. Germană la invitația C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Au fost de față Ewald Moldt, ambasadorul R.D. Germane la București și membri ai ambasadei.

Cu ocazia plecării sale definitive din țara noastră, ambasadorul Republicii Populare Polone la București, Wieslaw Sobierajski, a oferit miercuri seara un cocktail în saloanele ambasadei.

Miercuri dimineața a părăsit Capitala August de Winter, ministrul comerțului exterior al Belgiei, care, la invitația ministrului comerțului exterior al României, a făcut o vizită în țara noastră.

La Casa arhitectului din Capitală, s-au deschis miercuri după-amiază lucrările unei conferințe internaționale cu tema „Probleme actuale ale construcției de locuințe”.

La consfătuire iau parte reprezentanți ai conducerii uniunilor arhitecților din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Iugoslavia, Polonia, Ungaria și Uniunea Sovietică.

În numele Uniunii arhitecților din Republica Socialistă România, participanții au fost salutați de prof. arh. Ascanio Damian, vicepreședinte al Uniunii.

Timp de 4 zile, vor fi dezbătute referate și comunicări de specialitate cu privire la construcția de locuințe.

Academicianul Eugen Bădărău a fost sărbătorit, miercuri seara, cu prilejul vârstei de 80 de ani în cadrul unei reuniuni organizate de Prezidiul Academiei Republicii Socialiste România, la Casa Universitarilor din București.

Cea de a doua zi a manifestărilor prilejuate de împlinirea a 150 de ani de existență a Muzeului Brukenthal a fost consacrată unei sesiuni științifice jubiliare. Participanții întîlniți în sala „Astra” au ascultat cu interes un mare număr de comunicări referitoare la colecțiile muzeului sibian. Criticii de artă Ion Frunzeș, Mircea Deac, Mircea Popescu au prezentat bogatele colecții de artă picturală ale muzeului, care cuprind lucrări de valoare din patrimoniul național.

În cadrul manifestărilor consacrate împlinirii unei jumătăți de secol de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, lectorul sovietic A. I. Petrov, doctor în științe economice, a vorbit miercuri seara la Casa prieteniei româno-sovietice din București despre „Economia sovietică în etapa actuală și relațiile economice externe ale U.R.S.S.”.

Khamphan Panya, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Laosului în Republica Socialistă România, a părăsit definitiv țara noastră.

18,00 La ordinea zilei: Organizarea științifică a producției și a muncii; 18,30 Studiul pionierilor; 19,00 Multe și dulci și frumoasă — Emisiune de limbă română; 19,30 Telemuzical de seară; 20,00 Film serial: Ivanhoe; 20,30 Întrebări la care s-a răspuns; întrebări la care nu s-a răspuns încă — Emisiune de știință; 21,10 Teleglob — Emisiune de călătorii geografice; 21,40 — Dicționar de personaje — Litera „P” (II); 21,15 Transmisiune de la deschiderea celui de al IV-lea Festival Internațional de jazz „Praga — 1967”; 23,00 Telemuzical de noapte.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

AZI NOAPTE, GIULEȘTIUL A VISAT FRUMOS

de Fănuș Neagu

După o călătorie de o lună prin Franța și Italia (promit citorilor mei, pe cînd, spicuri din însemnările făcute pe drum), iată-mă din nou pe banca iluzorie unde ne întîlnim cu toții, mai ales marți dimineața. Între timp s-au culcase velle, administratorii de bloc au deschis caloriferele, iar prin fotbal treburile s-au încurcat și mai mult. N-a apărut nici un jucător vedetă care să ne dea speranțe, în schimb au răsărit (așa de fecunde să fie ploile de toamnă?) niste croniciari sportivi cu o pregătire submediocră și cu o nedismulată poftă de a rețea cap-te. Condeiele lor, aranjate din două cuie de chibrit (lipite cu mîzgă) ca să dea impresie de placă, produc, din fericire, numai iluzii. Promit să vi-i descriu altădată, pentru că astăzi, vreau să mă ocup de Rapid.

E seară, senzaționalul meci de Trakia s-a terminat de o oră, și lângă podul Grand cîntă fanfara. În Giulești, după atîta amar de săptămîni negre, e bal. Bal în toată buinele cuvîntului. Sau mai bine zis, carnaval. Total, în cîntecul celor unsprezece băieți care, la capătul unui meci ce ne-a distrus nervii, au izbucnit să câștige cu 3-0 și, prin aceasta, să mai înșeneze puțin cerul cuplilor de opac, boltit peste fotbalul nostru. Eroii acestui eveniment se numesc în ordine: Răducanu, Motoc, Dan, Greavu, Dinu, Jamschi, Năsturescu, Dumitriu și Codreanu. Dintre ei cel mai bun a fost de departe Ion Ionescu — apoi Dan, Năsturescu și Codreanu.

Realul, care mi-a rămas încă inimă ca primă dragoste, a realizat o partidă pe care n-o poți uita ani de zile. Handicapată de cele două goluri primite în Bulgaria cu largul ajutor al unui arbitru care nici nu merită pomenit (eram în Italia cînd am aflat că a fost învinșat și cei ce mă cunosc vor crede că o seară întreaga am fost trist și am blestemat toată formația de bază, plus rezervele) echipa lui Valentin Stănescu și Victor Șteulescu a muncit pînă la epuizare pentru a se califica în turneul următor. Este pentru prima oară cînd i-am văzut trăgînd cu ghiare și cu dinții să înscrie și iar să înscrie. Nu exagerez cu nimic dacă spun că unii din ei au fost, uneori, spre sfîrșitul prizei a II-a, gata-gata să lege de chind și de disperare că nu pot rupe plasa adversarului. Au intrat crispaiți — și numai cine nu știe ce înseamnă să ai în spate privirea a sute de mii de oameni care vor cu orice preț o victorie, nu va trece peste momentele de stînjeneală și derută din joc — au greșit, s-au

Foto: VIOREL RABA

lăsat uneori pradă deznădejdi, dar au găsit mereu puteri noi. Și pentru asta trebuie felicitat. Ne trebuia puțin cer mai senin și acești băieți ni l-au dat. Mai ales acele 30 de minute din prelungiri, infernale pentru cei cu inima slabă, nu se vor șterge din memoria nici unui giuleștean. A fost marea jumătate de oră a Rapidului, gloria și înălțarea lui. O jumătate de oră sfîntă, pentru că ea i-a adus inapoi toată suflarea ce se jurase să nu mai calce la stadion. O jumătate de oră în care Ionescu și Dumitriu au jucat balonul cu o sete neîntîlnită decît pe maidanele copărilor și au sutat din poziții incredibile. În acele momente i-am învidiat. Eram cu inima și cu sufletul lângă ei (Jamschi, trebuie să știți că-i fost cît pe aci să ne îngropi cînd ai trimis mingea de la mai puțin de 1 metru peste poartă. Pe cînd de onoare că am niște prieteni care nu s-au trezit din groază nici la ora aceasta). Dar totul e bine cînd iese cu bine. (Vezi, pe această linie, și cazul formațiilor B și de tineret care, în ultimele confruntări cu reprezentativele similare din Ungaria au fost alcătuite, fiecare, din jucători de la 8 cluburi; au învins, nimeni nu le-a zis nimic; în schimb o mulțime care a răspuns de prima gamitură și a pierdut, i s-au făcut nenunțate reproșuri, principalul fiind că a optat pentru o formație alcătuită din jucători de la 7 cluburi).

Un merit important în victoria Realului îl are și marea și gălăgioasă galerie de dincolo de Podul Grant. Înainte de meci am trecut prin Giulești. Pe garduri, afișe: „Veniți cu toții să dați aripi e-

chipei și să-i încurajați pe băieți prin toate mijloacele de galerie modernă”. Sau: „Ați văzut și ați auzit cum se sustine o echipă pe San Siro și Népstadion? Vedeti ce faceți”. Și inimosii noștri prieteni din Giulești au venit cu trîmbițe, cu clopote și cu tot ce trebuie unei galerii. Nu știu care sînt mijloacele de galerie modernă (eu consider că la bază rămîne tot glasul microbistului) știu, însă, că nici patru baterii de tun n-ar fi putut întrece explozia iscată de giuleșteni, timp de o sută și ceva de minute.

Acum, cînd scriu, mi se telefonază într-una la redacție și mi se sugerează titluri peste titluri: „În poarta Rapidului, Lupeșcu”, „Driblingul morții”, „Unsprezece de aur” etc. etc. Iar un inginer, nelipsit din vagonul băieților în nici o deplasare, îmi spune: „Dacă nuse calificau în seara asta bene plitură de fier, De trei zile tata plește (de la pilă) în spatele casei două șine de cale ferată. Duminecă, la Ploiești, putem să pierdem la un scor catastrofal, nu ne interesează, avem obiective mai importante”.

Adversarii — o echipă de clasă, cu câteva nume sonore: Popov, Dermendjiev, Momin. În finalul partidei, hărțuiri nemilos, au cedat... și, din păcate, pe alocuri, au cedat și nervos. Nu trebuie, însă, să acuzăm pe nimeni, pe undeva e omenește să se petreacă și astfel de lucruri. Miza era mult prea mare. Arbitrul Marian Srodecki (Polonia) ne-a mîncat cel puțin un gol. Mă întreb, F.I.F.A. dă diurne chiar atît de mici? P. S.

Titlul mi s-a telefonat de către un stelist care a trăit o zi fericită cu Rapidul.

CRONICA PAUZELOR

PAUZA ÎN CARE ERAM PLINI DE SPERANȚE

Prima pauză. Rapid București înscrie un gol. Da, se poate. Da, este posibil... Probabil că... Ah, dacă... Și a fost înțeles. Repasa general după efortul din prima repriză. În acest efort fuseseră angajați jucătorii, spectatori, tabela de marci (încordată între gol și al). N-am erut să-i tulburăm pe jucători, în cele 15 minute de repaus. Le era necesar. Ne deconectasem și speram. Cea mai iubită echipă a noastră trebuia să câștige. Nu știm ce a fost în cabină. Poate că Dan Coe se agita (cîți fotbalști știu legile pasiunii ca el?), poate că Dumitriu II se pregătea — fără să-și dea seama — de prelungiri, în care a fost foarte bun. Cu toții, da, cu toții, „trăgeau de timp în pauză, lăsîndu-le jucătorilor bulgarii rîul să tragă de timp în meciul propriu-zis. Pe stadion s-au mîncat seminte, s-au dat pe gît sticle de pepsi, ne-am ridicat în picioare și ne-am plîmbat pe metru patrat, ca îndrăgostiții la o întîlnire la ceas la Uni-

de Adrian Păunescu

versitate. Fluterul (cu arbitru dedesubt) a rechemat încordarea.

CINCI MINUTE ÎNTINȘI PE GAZON

Insuficient 2-0! Și au urmat prelungirile. Cinci minute — odîlnă cu public. Cinci minute cu fața la cer, rapidiștii croiau parcă să arate că sint ai publicului. Și s-au destins acolo, pe tarba atîtor bucurii și necazuri, ale lor și ale noastre, la umbra frumătății peluzelor. Un număr treisprezece, mai în vîrstă, a apărut pe teren și i-a îmbrăhătat. Stăteau băieții întinși pe jos, parcă censeră la tarbă verde, în familie. Dar urma nevoia, spaima și îndoiala celui de al treilea gol. Fiecare se gîndea la ce fusese. Cînsa ratase, se gîndea că lui trebuie să i se spargă în cap tot fognetul și mormurul și strigătul tribunei aminate de la întoarcerea acasă cu o jumătate de oră. Rapidistiștii se odîhneau profund. Frea profundă parcă. Dar ei aveau să lupte la fel de profund.

NU NE PLACE RIȘCA

Minutul ultimei pauze. Cîștigăm? Un semn de cîteva ore ar fi fost extraordinar. Am văzut spectatori gata să se facă fotoliți pat pentru mator. Stadionul părea o sală de așteptare C.F.R. Răgușoala cuprinsese mulțimile. „Luptă, luptă C.F.R.” patina pe cordele vocale, cu tot mai mare greutate. Turnul Parașutiștilor se simțea probabil înocent. Făcuse hen! la una din numeroasele mingi trase de adversari în cerul de toamnă. În gări fluterul trenurilor mai corect decît arbitrul. Iată, a început dansul sâlbatic al ultimului sfert de oră. Sferulistic au depășit „decentul psihologic” al fotbalului nostru. Ei au erut să erute că nu le place risca. Nici nouă nu ne place. Preferăm fotbalul. Rapid București ne-a conștințat că fotbalul e mai frumos decît risca. În vagonetele de dormit se aprind luminile.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Balcianada de tir

DAN IUGA PE PRIMUL LOC LA PISTOL VITEZĂ

La Sofia s-au încheiat întrecerile Balcianadei de tir. În ultima zi, sportivul român Dan Iuga a cîștigat proba de pistol viteaz eliminătorie cu 296 puncte. Le-

F. C. ARGES—

DINAMO BUCUREȘTI 1—1

Intr-un meci restant din etapa a 4-a a campionatului categoriei A la fotbal, disputat la Pitești, echipa F.C. Argeș a terminat la egalitate 1—1 (0—0) cu Dinamo București. Golurile au fost marcate de Kraus pentru gazde și de Dinu pentru oaspeți.

CINEMA • TELEVIZIUNE

PROSTANACUL

— cinematiscop — rulează la Patria (orele 11,30; 14,30; 19; 21,20). București (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15). Feroviar (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15). Excelsior (orele 8; 10,15; 12,45; 15,15; 17,45; 20,15). Modern (orele 9,30; 11,45; 16,30; 18,45; 21).

UN IDIOT LA PARIS

— cinematiscop — rulează la Republica (orele 9; 11; 13,15; 19; 21,15).

CINE CALĂREȘTE UN TIGRU?

— cinematiscop — rulează la Lucașfăru (orele 9; 11; 13; 16,15; 18,15; 20,30). Grivița (orele 16; 18,15; 20,45). Arta (orele 15,30; 18; 20,30).

PASAREA PHONIX

— cinematiscop — rulează la Capital (orele 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30). Au-

SPARTACUS

(ambele serii) — cinematiscop — rulează la Festival (orele 9; 12,30; 18,30; 20).

POVESTEA TARULUI SALTAN

— cinematiscop — rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MARELE RESTAURANT

— cinematiscop — rulează la Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).

BUNICUL KYLIAN ȘI EU

— cinematiscop — rulează la Dolina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).

SUS MINILE DOMNILOR POLITIȘTI

— cinematiscop — rulează la Union (orele 18,30; 20,30). (desene animate orele 18; 20,30. Munca (orele 16; 18,15; 20,30).

COMISARUL X

— cinematiscop — rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

RECOMPENSA

— cinematiscop — rulează la Dacia (orele 7,45 — 21 în continuare). Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

ȘEFUL SECTORULUI SUFLETE

— cinematiscop — rulează la Buzeești (orele 15,30; 18; 20,30).

OMUL PE CARE-L IUBESC

— cinematiscop — rulează la Cîrșingi (orele 15,30; 18; 20,30). Volga (orele 15,30; 18; 20,30).

FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD

— cinematiscop — rulează la Bucgei (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30). Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15). Floresca (orele 9,30; 16; 18,30; 20,45).

TESTAMENTUL ÎNCĂLĂȘULUI

— cinematiscop — rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Flacăra (orele 15,30;

leri la O.N.U.

de peste hotare

Președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, și-a continuat miercuri consultările în legătură cu problemele care stau în prezent în fața sesiunii. El a primit în cabinetul său de lucru din clădirea Secretariatului Națiunilor Unite pe șeful delegației S.U.A., Arthur Goldberg, însoțit de William Buffum, adjunct al șefului delegației, pe șeful delegației Albaniei, Halim Budo, adjunct al ministrului afacerilor externe, precum și pe șeful ad-interim al delegației Guineei, Mbaye Seik Omar.

S-a procedat la un schimb larg de vederi asupra unora din punctele aflate pe ordinea de zi.

Mircea Mălița, șeful delegației române la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a avut o convorbire desfășurată în spirit cordial, cu René Maheu, director general al UNESCO. În cadrul convorbirii au fost abordate probleme privind colaborarea României la activitatea Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură, precum și alte probleme.

Șeful delegației române a avut, de asemenea, o convorbire cu ministrul afacerilor externe al Libanului, Georges Hakim.

„Venus 4“ a atins lin suprafața planetei Venus

MOSCOVA 18. — Corespondentul Agerpres, Nicolae Cristoloveanu, transmite: După cum anunță agenția TASS, stația automată sovietică „Venus-4“ a atins miercuri lin suprafața planetei Venus și a început să transmită primele date cu privire la atmosfera acestei planete. În porțiunea unde au loc măsurătorile, temperatura a variat între 40 și 28 grade Celsius, iar presiunea atmosferică între 1 și 15 atmosfere. Măsurătorile au arătat că atmosfera planetei Venus se compune aproape în întregime din dioxid de carbon. Oxigenul și vaporii de apă se găsesc în cantitate de 1,5 la sută, iar urme de azot nu au fost observate.

● DUPĂ cum anunță agenția Reuter, guvernul danez a hotărât să rechemе pe Clunt Moltke-Huttfeld, ambasadorul acestei țări în Grecia. Această hotărâre, remarcă agenția citată, a intervenit în urma expulzării din Grecia a lui Ib Alken, secretar al ambasadei daneze, pe motiv că ar fi făcut declarații incompatibile cu statutul său diplomatic, afirmație respinsă de guvernul de la Copenhaga. Pînă la noi dispoziții, ambasada Daniei în Atena va fi condusă de un înscărcinat cu afaceri.

● GUVERNELE Poloniei și R. D. Germane au semnat un acord cu privire la traficul turistic nevalutar. Acordul va intra în vigoare după ratificarea sa de către guvernele celor două țări.

● PENTRU prima dată s-a efectuat transmiterea unei pagini de ziar într-o altă țară prin cablu și cu ajutorul unui satelit.

Este vorba despre prima pagină a ziarului „Daily Express“ din Londra transmisă la ziarul „El Mundo“, cel mai mare cotidian din Porto Rico. Operațiunea a durat 15 minute și a fost urmărită de circa 450 de membri ai Asociației Interamericane de presă (I.A.P.A.).

Biroul din Londra al ziarului „Washington Post“ a transmis la San Juan prin același sistem o știre cu viteza de 1 300 cuvinte pe minut.

● PREȘedintele Republicii Pakistan, Ayub Khan, care se află în capitala Franței în cadrul unei vizite oficiale, a avut marți o primă întrevvedere cu generalul de Gaulle asupra unor probleme privind îmbunătățirea relațiilor dintre Franța și Pakistan. Au fost discutate, de asemenea, unele aspecte ale actualei situații internaționale deosebit de dificilă din Orientul Apropiat și din Vietnam. Cel doi președinți urmează să aibă joi un nou schimb de păreri asupra problemelor discutate.

De câteva luni Uruguayul (ne binșor atîl publicitar. Nu există zi în care agențiile de presă să nu transmită știri cu privire la această țară. În toate referirile la Uruguay figurează în chip inevitabil cuvinte ca: devaloare, criză, prăbușire, datorii, șomeri, greve etc.

Uruguayenii, e drept, n-au prea fost obișnuiți cu așa ceva. Cu numai doi ani în urmă țara lor mai trecea încă drept o „Elvejie latino-americană“, o „oază liniștită“ într-un deșert al incertitudinilor și furțiilor, adică în America Latină. Căderea a fost însă bruscă și răsunătoare. Cînd criza a devenit evidentă, s-a căutat la rețezirea o explicație și s-a găsit că de vină este... sistemul colonial de conducere a țării. Ca atare, el a fost abolit, revizindu-se la sistemul prezidențial, iar președinția a revenit generalului Gestido.

După cum era și de așteptat, această reformă n-a schimbat cu nici o lotă sit-

tevideo ziarul vest-german FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG, cel care au bani cumpără devaliza bursa neagră pentru a se apăra de eventuale noi devalorizări. În primele opt luni ale acestui an costul vieții a crescut cu 68 la sută, plîsind astfel Uruguayul în fruntea statelor inflaționiste din America Latină.

Cînd toate aceste dificultăți și alte neamănunțate aeri au început să frămînte serios pe uruguayeni, președintele Oscar Gestido le-a calificat drept „speculații nepatriotice“. În același timp însă a fost inițiat un program economic menit să „scotească lucrurile din impas“. (De unde se vede, totuși, că guvernul nu era de loc convins că actuala criză ar fi o invenție gazetărească). În cadrul programului respectiv se prevede, între altele, permițarea blocarea salariilor muncitorilor și funcționarilor, noi cereri de credite (ca

● GUVERNUL francez și-a dat acordul ca insula Mauritius, care se află sub dominația colonială a Angliei, să aibă un reprezentant diplomatic la Paris, încă înainte de proclamarea independenței. François Darne, cetățean al insulei, va fi numit „ministru-consultant“ pe lângă ambasada britanică din Franța. El ar urma să devină ambasador, după ce insula își va dobîndi independența.

Mauritius este teritoriul britanic din 1810. Înainte de această dată, insula era sub dominația Franței. În insulă locuiesc în prezent aproximativ 100 000 de locuitori, care vorbesc limba franceză.

AGENȚIILE occidentale de presă anunță că 38 de tineri greci, în majoritate studenți de la Universitatea din Atena, au complotat la 18 octombrie în fața unui tribunal militar special. Cele 38 de persoane, printre care 12 femei, sînt acuzate de împingerea și difuzarea unor publicații îndreptate împotriva actualului regim militar din Grecia.

Din Atena se anunță, de asemenea, că procesul Helenei Vlachos, cunoscută personalitate a vieții politice grecești, a fost amînat pînă la 7 decembrie.

În același timp, din capitala Greciei se anunță suspendarea din funcțiile lor a unui nou grup de 12 profesori universitari pe o perioadă de șase luni, pentru acțiuni considerate „incompatibile“ cu calitatea lor.

LA DELHI a avut loc o mare adunare în sprijinul poporului vietnamez, organizată de Consiliul pentru pace din Delhi. Cu acest prilej, a luat cuvîntul d-na Asaf Aruna Ali, laureată a Premiului internațional Lenin pentru întărirea păcii între popoare. „Escaladarea războiului din Vietnam de către agresorii americani, a declarat ea, nu este decât o demonstrație a politicii de genocid. Chiar în țările occidentale și în S.U.A. există oameni care se cutremură la auzul celor săvîșite de trupele americane în Vietnam“. Ea a arătat apoi, că poporul indian, ca națiune care trăiește în Asia, pe pămîntul căreia se duce acest război sîngeros, își exprimă protestul și cere S.U.A. să pună capăt agresorilor. Aruna Asaf Ali a chemat poporul indian să-și manifeste solidaritatea cu poporul vietnamez.

Inflație record

tușă. Întrucît criza țărănească din structura defavorizată a economiei și nu dintr-o formă administrativă, fie ea chiar și „colegială“. Se pare chiar că de cînd actualul președinte și-a luat funcția în primire ritmul de presiune al economiei s-a accentuat. Observatorii din Montevideo consideră că Uruguayul trece astăzi prin cea mai gravă criză economică și financiară din ultimii ani. Declinul economic, accentuat de unele calamități naturale în agricultură, a dus, firește, la depreciera în continuare a monedei naționale, la accentuarea deficitului balanței de plăți, și, în ultimă instanță, la creșterea vertiginoasă a costului vieții.

În ceea ce privește moneda, este posibil ca economia să fi încetat de-a mai număra devalorizările efectuate de guvern. Ultima, operată luna trecută, a stabilit cursul pesoului la 98 pentru un dolar față de 88 cît fusese stabilit doar cu vreo trei săptămîni mai înainte. Urmarea a fost o desăvîșită neîncredere a cetățenilor în moneda lor. După cum relatează într-o corespondență din Mont-

și cum datorită de pînă acum n-ar fi de ajuns) etc.

O astfel de politică economică nu putea să nu provoace o vie nemulțumire în rândurile populației. Centrala unică a oamenilor muncii din Uruguay a hotărît să declare grevă generală. Pentru a-l contracara efectele, guvernul a instituit unele „măsuri excepționale de securitate“, care în realitate sînt o formă modificată a stărilor de asediu. Ca urmare a acestor „măsuri“, au fost arestate 264 de persoane, mai ales din rândurile liderilor sindicali.

Se înțelege că starea excepțională a produs noi nemulțumiri, care s-au adăugat celor vechi locuite pe politica economică. Printre cei care și-au exprimat dezacordul au fost chiar și mai mulți membri ai guvernului, care, în semn de protest, au demisionat. Se spune că Gestido ar intenționa să promoveze în posturi ministeriale un număr de ofițeri superiori, ceea ce ar însemna o creștere considerabilă a influenței militarilor în viața politică a țării.

ION D. GOIA

Magdalena Popa POPAS LONDONEZ

Cunoștința cu acest mare orăș surprinde prin ipostazele de-a dreptul de nebănuite în care-ți apare. Multă vreme înainte de a vedea Londra aveam despre acest oraș o imagine ca despre un port gigant în care vesnic acostează și ridică ancora, deopotrivă, remorcher și transatlantice: oraș în care pe o stradă prelungă vietuesc de secole importante bănci populare de o lume

funcționarească, sobră și meticuloasă; acestora li se adaugă ceremonioase fastuoase de la Curie, schimbul găzilor de la Buckingham — Palace, Hyde-Parc-ului cu oratori benevoli despre orice fel de teme... Și într-adevăr, toate acestea le-am cunoscut, le-am admirat, dar... abia atunci, aflată la fața locului, aveam să-mi dau seama că un element fundamental al preocupărilor londoneze-

lor, la fel de încîrnat în viața sa cotidiană, ca de pildă, omnibusul cu etaj — îl reprezintă tumuloasa activitate culturală desfășurată pe planuri dintre cele mai diverse... Mi-as permite să amintesc mai întâi prin cîteva cuvinte, minuțiuată artă a ansamblului de balet „London's Festival Ballet“ și ale cărui spectacole emoționale ză profund. Clasicul „Lac al lebedelor“

cunoaște sub conducerea magistrală a coregrafului britanic Jack Carter o versiune nouă, neașteptat de interesantă, de modernă în sensurile profunde ale cuvîntului. Cuplul Odette-Odile a fost desăfuit, căpătînd sensuri în interpretarea a doi balerini diferiți.

Imaginația creatoare a artiștilor londonezi aveam s-o aflăm și la Haughton Court, unde un ta-

Imagine din Londra

ERNESTO CHE GUEVARA

După cum s-a anunțat, Ernesto Che Guevara, a căzut eroic în lupta revoluționară.

Guevara s-a născut la 14 iunie 1928 în orașul argentinian Rosario, într-o familie de intelectuali. Încă din tinerețe a fost puternic influențat de ideile luptei de eliberare socială de mama sa, membră a Partidului Comunist. A cunoscut îndepărtate viața și năzuințele oamenilor simpli din diferite țări ale Americii Latine, lupta popoarelor acestui continent împotriva mizeriei, asupririi și exploatării pentru eliberare națională și socială.

În anul 1953, Guevara și-a luat doctoratul la Facultatea de medicină din Buenos Aires. În același an, se stabilește în Guatemala unde guvernul condus de Jacob Arbenz aplica o serie de reforme sociale cu caracter progresist. Devenit membru al Partidului Comunist din Guatemala, ia parte activă la lupta pentru apărarea guvernului Arbenz. După ce acest guvern a fost răsturnat, Guevara a plecat în Mexic. În decembrie 1956 a făcut parte din grupul de revoluționari condus de Fidel Castro care, debarcînd în Cuba, a început lupta împotriva dictaturii lui Batista, a asupririi imperialiste a țării, luptă încununată de succes. Curajul și eroismul dovedite în cursul luptelor de partizani, i-au atras stima și simpatia maselor largi populare și ale tovarășilor săi de luptă.

După victoria revoluției cubane, lui Ernesto Guevara i s-au încredințat funcții de răspundere în domeniul hotărîtoare pentru dezvoltarea Cubei pe calea construcției socialiste. Di-

ERNESTO GUEVARA în anul 1962 în mijlocul unor tineri muncitori din provincia Havana.

rector al Băncii naționale, apoi ministru al industriei în guvernul cubanez, Ernesto Guevara a luptat pentru zădărnicirea blocadei economice împotriva Cubei, pentru dezvoltarea economiei naționale.

În anul 1965, Ernesto Guevara a plecat din Cuba, acolo unde revoluția reclamă prezența mea“, după cum spunea într-o scrisoare adresată tovarășilor săi. La 8 octombrie 1967, agențiile de presă au anunțat că Ernesto Che Guevara a fost ucis de trupele boliviene în punctul denumit Valle Grande.

Ernesto Che Guevara și-a închinat întreaga viață luptei antiimperialiste, pentru eliberarea popoarelor asuprite, pentru triumful cauzei socialiste.

Noi amănunte privind uciderea lui Guevara

● O relatare a ziarului Prezenca

LA PAZ 18 (Agerpres). — Corespondentul ziarului bolivian „Prezenca“, Jose Luis Alcazar, publică o serie de amănunte în legătură cu capturarea și uciderea lui Ernesto Che Guevara, redată de ofițerii care au participat la această operație.

„În dimineața zilei de 8 octombrie, relatează căpitanul Prado, grupul de partizani era reformat și s-a trecut la încercarea lui. Am trecut la acțiune. Primul partizan pe care l-am văzut a fost „Willy“, urmat de acela care a fost mai tirul identificat ca fiind Guevara. Am deschis imediat focul rîndindu-l pe „Che“ la picior. „Willy“ și alți partizani au încercat să-l ia cu ei pe Guevara pentru a-l salva. O rafală a ostajilor a aruncat în aer casceta lui Guevara și l-a rînit din nou la picior și la torace.“

Partizanii au reușit să-l scoată pe Guevara din valea în care se găsea, transportîndu-l pe o colină, în timp ce alți partizani continuau lupta pentru a acoperi retragerea rănitului. Pe colină se aflau încă la pîndă mitraliere care urmăreau mișcările partizanilor. Cînd, cu rîsulărea întretîrăită „Willy“ a ajuns în virful colinei purtîndu-l pe umeri pe Guevara și s-a oprit un moment pentru a da unele înjurături lui Guevara, soldații aflați la pîndă i-au ordonat să se predea și apoi au deschis foc de mitraliere ucigîndu-l pe „Willy“.

(Willy a fost identificat apoi ca fiind comandantul unui detașament de partizani bolivieni). Soldații au ajuns la locul unde se afla Guevara și au constatat că acesta avea rîni grave care nu-l permiteau să rîsuflă. La terminarea luptei, căpitanul Prado a ordonat transportarea lui Guevara pînă la un punct unde era posibilă aterizarea unui elicopter, care ar fi urmat să-l transporte pe rînit pînă la Valle Grande. Starea lui Guevara se înrăutățea, însă militarii bolivieni nu i-au acordat nici-un ajutor medical. Întîns pe o pîtură el a fost transportat pînă la Figuera, dar s-a ajuns la căderea nopții, după un drum de doi kilometri, foarte accidentat. Guevara a fost primit de un sublocotenent care a încercat să-l dea unele îngrijiri de primă urgență.

● Un tînăr soldat povestește...

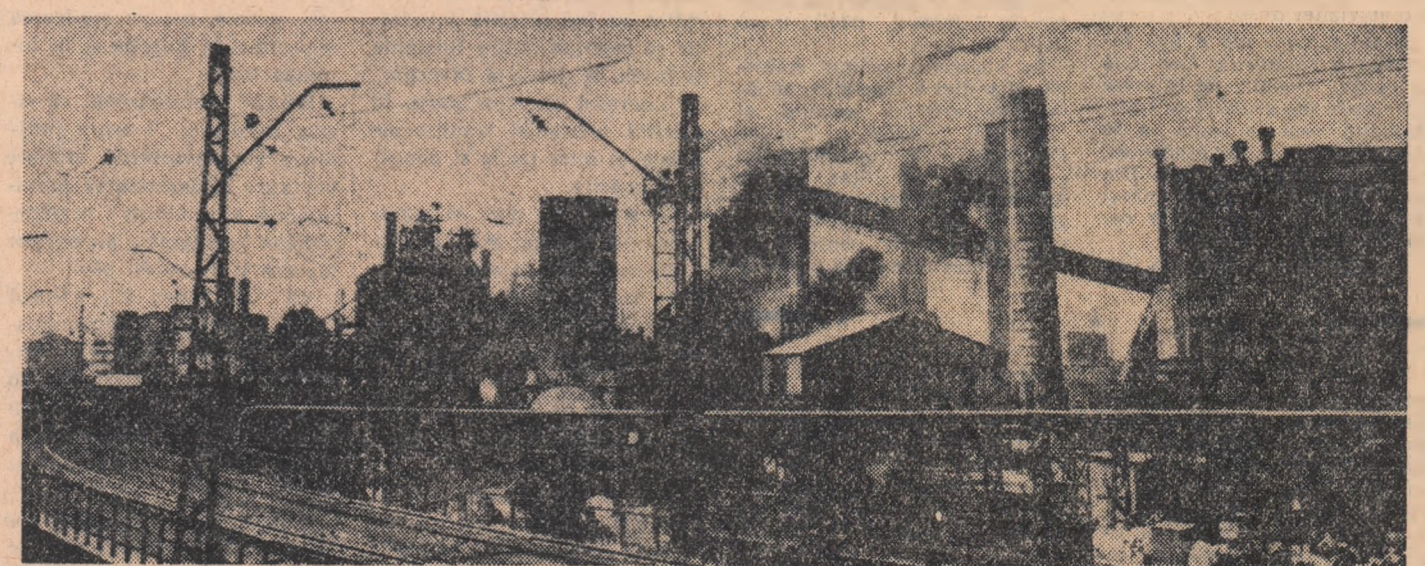
BUENOS AIRES 18 (Agerpres). — Relativ convorbirile unui corespondent al său cu militarii bolivieni care au participat la acțiunea în care a fost capturat Ernesto Che Guevara, ziarul argentinian „Cronica“ ajunge la concluzia că Guevara a fost ucis a doua zi după capturarea sa. Un tînăr soldat bolivian a declarat corespondentului ziarului „Cronica“ că „o rafală de

mitralieră îl rînsie pe Guevara la picior, iar o alta îl aruncase în aer mitraliera. Dar, eu l-am văzut viu, a afirmat soldatul. Cămarazii mei l-au văzut și ei viu. De abia a doua zi căpitanul Prado l-a ucis cu un glonț în inimă.“

Opinia publică argentiniană este tot mai convinsă că Guevara nu a murit în cursul luptelor, și că rînila pe care le-a primit la picior și torace nu erau mortale. Se adună tot mai multe elemente care atestă că Guevara a fost executat mal tirziu.

● Concluziile medicului legist

HAVANA 18 (Agerpres). — După cum transmite agenția Prensa Latina, primele știri privind soarta lui Ernesto Che Guevara menționau că el ar fi fost luat prizonier după ce a fost rînit. Generalul Ovando și alți înalți ofițeri bolivieni au confirmat că el a murit în ziua următoare ca urmare a rînilor grave căpătate în luptă. Declarațiile generalilor Ovando și Centeno sînt contrare însă de constatăriile medicului legist care a afirmat că un glonț a traversat direct inima lui Guevara, aceasta fiind cauza morții. Declarațiile unor soldați, potrivit cărora Ernesto Guevara a fost rînit la picior și capturat de viu împreună cu alți luptători și apoi ucis printr-un foc de armă tras direct în inimă sînt astfel confirmate de concluziile medicului legist.

U.R.S.S. Peisaj industrial din Magnitogorsk